

[Thisted Knudsen.]

Hvad har man så fået ud af dette arbejde? En kold skulder — en kold skulder. Jeg kan sige her, at i udvalget har regeringspartierne siddet „stive som torne og støtter“ — det ærede medlem hr. Holger Eriksen ved, hvorfra dette citat stammer — ikke til at komme på talefod med. Og hvad er så resultatet af udvalgets forhandlinger blevet for dansk landbrug? Det er blevet, at man nu pålægger den jord, som er landets eneste råstof — i alt fald det væsentlige råstof — 40 promille til sognekommunen, 14 til amtskommunen og 6 til staten. Det var mildere før; da var det i alt 55, nu er det blevet 60 promille. Jeg indrømmer ganske vist, at man til gengæld er gået et par stykker ned, for der er det ejendommelige ved det ærede medlem hr. Holger Eriksens regnebog, at når man går op, skal man bruge 5, men når man går ned, skal man kun bruge 2 — det er tankegangen. Men alt taget i betragtning, afhængigt af kommunerne, ligger det fast, at landbrugsjord i Danmark fremtidig må beskattes med 60 promille eller 6 pct. af den værdi, man når til. Ja, det er et strålende resultat for det ærede medlem hr. Holger Eriksen, men det må være mindre strålende for det ærede medlem hr. Kirkegaard, valgt i Ringkøbing amt.

Der var altså ikke noget at gøre. Landbruget kom til udvalget, men landbruget blev afvist — sådan som alle andre blev afvist.

Hvad er så det andet resultat for landbruget? Det er, at man afvikler bygnings-skatte — hvad vi principielt kunne blive enige om; men enhver ved, at ifølge forslaget vil denne afvikling delvis blive væltet over på jordværdierne og på landbruget. Det er landbrugets beskedne bruttoudbytte, som det ærede medlem talte om ved første behandling, der skal bære dette. Dertil kommer så, at stigningerne er der. Jeg kan ikke se, at man vil være i stand til at forhindre stigning af jordskatterne i fremtiden.

Vi kan f. eks. tage amtskommunerne. Sygehusudgifterne skal, selv hvis den højtærede indenrigsministers lovforslag, som vi skal behandle i morgen, vedtages, nok presse jordskatterne op igen — det er jeg helt sikker på. Jeg har 17 års kommunalpolitisk virksomhed bag mig, og jeg har ved

hver budgetbehandling sagt: de skal nok komme opad; det er det eneste sikre her i landet, og det fortsætter vi med. Vil man endelig se på, hvordan landbrugsjord beskattes andre steder i verden, hos konkurrenterne f. eks. — hvis nogen ville gøre sig den ulejlighed — ja, så vil man finde, at det er helt andre vilkår, dansk landbrugs konkurrenter skattemæssigt har. Dér har man ikke de samme betænkeligheder; dér har man ikke nogen Holger Eriksen, og dér tænker Kirkegaard lidt anderledes. Gå til Holland, en af vore nærmeste konkurrenter. Det er gjort op, at de faste skatter ligger på 25 kr. i danske penge pr. ha. Det fortæller os lidt om, hvordan det er andre steder, og hvad man byder andre landes landbrug i forbindelse med beskatningspolitik. Vi kan gå til Norge: 5 kr. pr. ha, til Vesttyskland: regnet ud til 50 kr. pr. ha, og England: ca. 160 kr. på en ejendom med 50 ha. Også det er noget, der må tælle med, når man skal betragte sagen fra et andet synspunkt end det ærede medlem hr. Holger Eriksens: det ensidigt socialistiske grundskyldssynspunkt — og det er jo det ærede medlems synspunkt, andet indeholder det ikke.

Alt dette blev fejlet af bordet i udvalget, og jeg skal være den første til at beklage det.

Hvordan så med kommunerne? Jeg sætter den højtærede indenrigsministers kommunale indsigt og dygtighed særdeles højt — det har jeg sagt før — men jeg synes, at den højtærede indenrigsminister i denne sag har fået en så dårlig start som overhovedet muligt; for hvad oplever vi? Det ærede medlem hr. Holger Eriksen var inde på det i sine bemærkninger før. Først kom De samvirkende Sognerådsforeninger, repræsenterende samtlige sogneråd i Danmark, repræsenterende samtlige medlemmer, uanset politisk forskel. De var betænkelige ved lovforslagene, meget betænkelige, og rettede en alvorlig henstilling, idet de sagde, at når vi nu skulle have en ændring af den amtskommunale beskatning og skabe et bedre fordelingsgrundlag, ville det være rimeligere, om man tilvejebragte en selvstændig amtskommunal beskatning i stedet for den, der gives udtryk for i det foreliggende lovforslag, hvorved regningen udskrives på sognekommunerne. Hvad sva-